

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 17. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 6. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-342/20: Indo European Foods versus EUIPO

(Kohtuasi C-801/21 P)

(2022/C 207/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja, E. Markakis)

Teised menetlusosalised: Indo European Foods Ltd, Hamid Ahmad Chakari

Apellandi nõuded

- tühistada teravikuna edasikaevatud otsus kohtuasjas T-342/20;
- tuvastada, et puudub vajadus teha otsus Üldkohtule EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. aprilli 2020. aasta otsuse (asi R 1079-4) peale esitatud hagi kohta;
- mõista Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud ja EUIPO menetlusega seotud kulud välja hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant EUIPO põhjendab oma apellatsioonkaebust ühe väitega, mille kohaselt on riknutud väljakujunenud kohtupraktikas tunnustatud nõuet, et menetluse algatamise vastu peab olema säilinud õigustatud huvi, millega tõstatatakse küsimus, mis on liidu ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline.

- Esimene rikkumine, millega seoses väidetakse, et Üldkohus on rikkunud mistahes kohtumenetluse põhilist ja sõltumatut eeltingimust – mida on tunnustatud väljakujunenud kohtupraktikas – et menetluse algatamise vastu peab olema säilinud õigustatud huvi, jättes arvestamata asjaoludega, mis on tekkinud pärast vaidlustatud otsuse tegemist ainuüksi põhjusel, et sellised asjaolud ei saa seada vaidlustatud otsuse õiguspära kahtluse alla. Selline tõlgendus ei ole seotud mitte üksnes nimetatud menetlusliku eeltingimuse ja sellele järgneva õiguspärasuse kontrolliga. Sellega seoses puudub õigustatud huvi algatada menetlust ka iseseisva tagajärjena.
- Teine rikkumine, millega seoses väidetakse sellest tulenevalt, et Üldkohus on jätnud hindamata, kas hageja õigustatud huvi menetluse algatamise vastu on säilinud. Keskendudes õiguspärasuse kontrollile, jättis Üldkohus selle kohustusliku eeltingimusega seoses vastamata: milliseid eeliseid võiks vaidlustatud otsuse tühistamine hagejale tuua?
- Kolmas rikkumine, millega seoses väidetakse, et Üldkohus jättis võtmata seisukoha, et hageja ei olnud täitnud ülesannet tõendada õigustatud huvi säilimist menetluse algatamise vastu üleminekuperioodi lõppemisest alates. Arvestades asjaolu, et taotletav kaubamärk registreeritakse alles pärast üleminekuperioodi lõppu, st ajal, mil vastandatud kaubamärgid ei täida (ega olu kunagi täitnud) oma peamist ülesannet samaaegselt, ⁽¹⁾ väidab EUIPO, et vastuolu *ratione temporis* ja *ratione loci* ei saa tekkida. Sellest tuleneb, et hageja ei saaks menetlusest mingit eelist ja seega ei ole ta tõendanud, et huvi menetluse algatamise vastu on säilinud.
- Neljas rikkumine, millega seoses väidetakse, et Üldkohus on rikkunud ETL artikli 50 lõiget 3, väljaastumise lepingu ⁽²⁾ artikleid 126 ja 127 ja määruse 2017/1001 artikli 72 lõiget 6, milles on väljendatud territoriaalsuse aluspõhimõte, millega pannakse EUIPO-le kohustus jätta arvestamata üleminekuperioodi lõpu õiguslike tagajärgedega käesolevale asjale.

- Käesolev asi tõstatab küsimuse, mis on liidu ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline. Edasikaevatud otsuses on toetatud menetluse algatamise vastu säilinud õigustatud huvi horisontaalse nõude ulatuse kitsast tõlgendust. Nimetatud nõue on inspireeritud liikmesriikidele ühisest menetlusõiguse üldteooriast ja liidu kohtute tõlgendus tõenäoliselt mõjutab oluliselt seda, kuidas liikmeriigi kohtud seda kohaldavad. Käesolevas asjas on tõstatatud ka oluline menetluslik küsimus – mis ei piirdu sugugi intellektuaalomandi õiguse valdkonnaga –, nimelt millised tagajärjed on eeskirjal, et tühistatud akti andja peab asendusakti võtmisel lähtuma asendatava akti tegemise ajast. Varasema õiguse äralangemise kohta menetluse käigus on Üldkohus teinud vastuolulisi lahendeid, mida Euroopa Kohtul on üksnes põgusalt olnud võimalus põhistatud määruses käsitleda. Käesolevas apellatsioonkaebuses on tõstatatud ka küsimus, milliseid tagajärgi toob Ühendkuningriigi väljaastumine EList kaasa liidu õiguskorrale.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) artikkel 11, artikli 51 lõige 1, artikli 66 lõige 1 ja artikli 73 lõige 3.

(²) Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping (ELT C 384 I, lk 1).

Sanford LP 10. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 10. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-443/20: Sanford versus EUIPO – Avery Zweckform (Sildid)

(Kohtuasi C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Sanford LP (esindaja: Rechtsanwalt J. Zecher)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 6. aprilli 2022. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Sanford LP kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi) 28. jaanuaril 2022 – YQ versus Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Kohtuasi C-57/22)

(2022/C 207/16)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja (hageja esimeses kohtuastmes): YQ

Teine menetluspool (kostja esimeses kohtuastmes): Ředitelství silnic a dálnic ČR